

[Poul Hansen (Kalundborg).]

rabat. Det viste sig, at denne såkaldte chauffør var udsendt, jeg havde nær sagt udsendt stikker fra administrationsudvalget i autogummibranchen. Han indberettede naturligvis, hvad han havde oplevet, og firmaet fik sendt en revisor på halsen, der skulle undersøge ved gennemgang af regnskaberne, om der havde fundet andre undersalg' sted. Af den erklæring, der foreligger, kan man se, at revisoren er gået ret grundig til værks og er utilfreds med den måde, hvorpå regnskabet er ført. Sagen blev indbragt for voldgiftsdomstolen i vedkommende branche, hvor den indklagede indgik på at betale for forskellige tilfælde af undersalg en bøde på 3 000 kr. samt sagens omkostninger, og i tilgift blev han tilpligtet at tilbagekøbe de dæk, som „stikkeren“ havde købt.

Jeg synes, at det er hårde metoder, og ikke mindst da der ofte klages over posekiggeri og indgreb fra det offentlige, synes jeg, det skulle stemme os til eftertanke, når vi ser sådanne metoder praktiseret. Man må spørge, om det egentlig er rimeligt med sådanne private voldgiftsretter, hvor folk kan blive indklaget og dømt, og navnlig, om det er rimeligt, at sådan noget ikke er offentligt, og jeg vil altså gerne herved rejse dette spørgsmål.

En flygtig gennemgang af organisationernes udtalelser om trustkommissionens betænkning kan efterlade indtrykket af hård modstand mod det foreliggende forslag. Går man udtalelserne lidt nærmere igennem, bliver billedet et andet. Jeg har allerede nævnt stillingen til bruttopriserne. Ser man dernæst på, hvorledes stillingen er til trustkommissionens forslag som helhed, finder man, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danske Husmødres Forbrugerråd, statens husholdningsråd, De samvirkende danske Andelsselskaber og De samvirkende danske Husmandsforeninger indtager en velvillig holdning, og det er dog organisationer og institutioner med meget stor folkelig baggrund. Det er ikke for meget sagt, at befolkningens store flertal står bag disse organisationer, og det er da også min tro, at der i den overvejende del af befolkningen lever et stærkt ønske om større samfundsmæssig kontrol med monopoler, prisaftaler og andre former for privat

konkurrencebegrænsning og private indgreb i den frie erhvervsudøvelse.

Der er måske grund til i denne forbindelse at hæfte sig ved partiet venstres og ved Landbrugsrådets tidligere stilling til en bestemt form for konkurrencebegrænsning; nemlig de faste bruttopriser. Som den højtærede handelsminister allerede nævnte i sin fremsættelsestale, holdt tidligere statsminister Madsen-Mygdal i 1931 en meget kraftig tale mod bruttopriser. Den blev i udvalget fulgt op af venstres repræsentanter, som foranledigede et rundspørge til en række organisationer. Man spurgte, om der kunne gives tilslutning til et forbud mod bruttoprissystemet. Landbrugsrådet gav tilslutning i en skrivelse underskrevet P. P. Pinstrup. I den skrivelse fra Landbrugsrådet, som findes blandt bilagene til lovforslaget, og som er underskrevet Hans Pinstrup, siger man imidlertid, at der i det for Landbrugsrådet foreliggende materiale ikke findes tilstrækkelige oplysninger til, at man med sikkerhed kan tage stilling. Det er i mine øjne et tilbagetog fra opfattelsen i 1931. Jeg håber ikke, at noget lignende gør sig gældende for partiet venstre.

Efter vor opfattelse vil gennemførelsen af forslaget om en monopollov være et vigtigt fremskridt i kampen mod monopolerne, mod urimelige priser og mod de private aftalers spærrebomme for fri erhvervsudøvelse. Den retter sig ikke mod det sunde erhvervsliv, men mod de urimeligt høje indkomster, som erhverves ved udbytning af befolkningen i dens egenskab af forbrugere. Den er et praktisk udtryk for den tankegang, der er nedlagt i socialdemokratiets kongresmanifest fra sidste sommer i linien: „Ejendomsret til produktionsmidler skal være et tillidshverv, ikke et privilegium.“

Mød disse ord skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling.

Thorkil Kristensen: Jeg skal først gøre nogle bemærkninger om det ærede medlem hr. Tholstrups forslag. Jeg er enig med den højtærede handelsminister i, at det er overordentlig vidtgående bestemmelser, der findes i dette lovforslags § 7. Det er jo egentlig ganske ejendommeligt, at en sådan bestemmelse nu bliver foreslået af retsfor-